

ler på det her område, end at det jo er i alles interesse, at der kommer klarhed over, hvordan man håndterer de her sager, så man håndterer dem ens i fængslerne og ikke lader en eller anden lokal praksis afgøre, hvad man synes er rigtigt eller forkert. Det mener jeg er det klogeste af hensyn til alle.

Ud over vejledningen om, hvordan man håndterer de forskellige trosretninger, så kommer der altså også, som jeg svarede hr. Hans Kristian Skibby, nogle klare retningslinjer for, hvorledes tilknytningen skal være til fængslet for de præster eller lignende, der skal være tilknyttet, herunder om det skal være af løs karakter eller af fastere karakter.

Formanden:

Så er det hr. Hans Kristian Skibby for et sidste spørgsmål.

Hans Kristian Skibby (DF):

Det er så det her spørgsmål, som også er indeholdt i det skriftlige spørgsmål, som vi har til debat i dag. Der står jo udtrykkeligt: Anser ministeren det fortsat for en offentlig opgave at finansiere statsansatte imamer i de danske fængsler?

Jeg synes ikke, ministeren har svaret ret entydigt eller ret tydeligt på det spørgsmål. Og der vil jeg da gerne henvise til ministerens egne formuleringer i forbindelse med en tidligere debat her i Folketingssalen om samme emne. Der har ministeren udtalt følgende:

I og med at der er flere med muslimsk baggrund, der i dag sidder som indsatte i kriminalforsorgens institutioner, kan der også være et øget behov for bl.a. at tilbyde assistance fra imamer. Det ser jeg – og det er så justitsministeren – altså ikke som noget som helst problem, det synes jeg kun er ret og rimeligt, altså at man også har en mulighed for at udøve sin religion, mens man sidder som indsat.

Kl. 15.50

Der er mit spørgsmål så, og det vil jeg gerne have et klart og tydeligt svar på: Er det staten, der skal betale udgifterne til de her imamer, eller skal det være en frivillig løsning, hvor folk, der vil missionere for deres troslikesindede i danske fængsler, kan blive tilbudt at komme ind og gøre det?

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige, at min holdning er fuldstændig den samme, som den var, sidst vi havde den her

drøftelse. Jeg mener, at alle uanset trosretning har ret til at samtale med en person, der repræsenterer den religion, man nu tilhører. Det er en forpligtelse, vi har, som jeg selvfølgelig vil holde fast i.

Hvorvidt det sker på frivillig basis eller på en anden basis, det være sig på deltid, på fuld tid eller på noget helt fjerde, kan jeg simpelt hen ikke tage stilling til nu. Jeg har ikke noget overblik på nuværende tidspunkt over, hvordan arbejdsgruppen vil indstille at vejledningen skal se ud, heller ikke over, hvordan retningslinjerne skal se ud for, hvordan den gejstlige betjening skal være, men jeg mener, at der er en fælles forpligtelse til at prøve at se på, hvordan man får løst den her udfordring på den bedst tænkelige måde.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 141

15) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Ole Stavad (S):

»Mener ministeren, det er ordentligt og anstændigt at påtvinge kommuner skattenedsættelser i 2007 med baggrund i en økonomisk gevinst, som de pågældende kommuner aldrig får, hvorefter kommunerne tvinges ud i besparelser, som er i direkte strid med regeringens egne løfter?«

Skriftlig begrundelse

Flere kommuner, som er tvunget til at nedsætte skatten for 2007 med den begrundelse, at udlignings- og finansieringsreformen skulle medføre en gevinst på mere end 0,2 skatteprocent, har oplyst, at de aldrig har fået den lovede gevinst. I disse kommuner har den tvungne skattenedsættelse resulteret i besparelser for at betale det tabte skatteprodukt.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det er jo ganske kort tid siden, at jeg her ved en tilsvarende seance redegjorde for den tekniske baggrund for, at Finansieringsudvalget i sit arbejde måtte tage udgangspunkt i et bestemt år i de konsekvensberegninger, der er lagt frem, for at skabe det, man kunne kalde et konsistent regnestykke, som har ligget til grund for det nye fi-